

der være ude i Ordrup, over, at de for 48 Kr. kunde telefonere med alle og enhver i Kjøbenhavn, saa maa jeg berøve den ærede Ordfører den Glæde. Den ærede Ordfører, som sikkert følger med, hvad der fremkommer i „Berlingske Tidende“, vil have set, at der netop med Hensyn til den Bestemmelse, som den ærede Ordfører oplæste før, straks efter, at Regulativet var publiceret den 21de Februar, blev tilføjet en Rettelse, fordi der var faldet noget ud i Korrekturen, saaledes at det paa-gældende Stykke i Virkeligheden skulde lyde saaledes: „Abonnenter, henhørende til Takstklasse A. b., have Ret til gratis Samtale med alle andre Abonnenter, der have Tilslutning til samme Centralstation fra en anden Station, uden for Kjøbenhavn og Frederiksberg, som ligger inden for en Afstand af 15 Kilometer fra Abonnentens egen Centralstation.“ Beboerne i Ordrup ville derfor være henviste til at have Tilslutning til en Station derude, medmindre de ville betragtes som Kjøbenhavnske Abonnenter ved at tage Tilslutning til en Centralstation i Kjøbenhavn mod Betaling efter Regulativets øvrige Bestemmelser; saa kan man komme til at telefonere frit med Frederiksberg og Kjøbenhavn, og Omkostningerne derved ville i øvrigt, saa vidt jeg kan skønne, ikke være store, fordi man kun kommer til at betale Tillægsabonnement for Ledningen for den Strækning, der gaar ud over 2 Kilometer fra nærmeste Centralstation paa Kjøbenhavns Grund.

Ordføreren for Forespørgerne (Alberti): Den Besvarelse, den højtærede Minister har givet min Forespørgsel, forekommer mig at være i overordentlig høj Grad utilfredsstillende. Den højtærede Minister forklarede os, at han ikke havde været tilfreds med det nuværende System for Taksterne. Han havde ment, at man skulde have et andet System, han havde udfundet et nyt System, som han mente var rationelt, og om dette System medførte Ubehageligheder for flere eller færre Abonnenter, var en Sag, han ikke kunde blande sig i, det var noget, man maatte overlade til Telefonselskabet; men der var jo altid den Trøst, at om 4¹/₂ Aar skulde Taksterne revideres igen, og hvis det saa viste sig, at Taksterne skulde være for høje, at Selskabet tjente for meget, kunde man til den Tid faa dem forandrede. Det forekommer mig, at dette i en Sag som denne er i høj Grad utilfredsstillende. Det er i høj Grad utilfredsstillende for alle dem — og det er efter min Mening, mange — for hvem de

Maksimaltakster, den højtærede Minister har fastsat, ville komme til at virke som en meget trykkende Forhøjelse, som en Forhøjelse, der er saa meget mere trykkende, som man ikke kan sige, at en Forretningsmands Indtægter, hans Forretnings Rentabilitet kan udledes af det Omfang, hvori han benytter Telefon. Sagen er nemlig den, at der er overmaade mange Forretningsmænd, der have meget store Indtægter, men som til deres Forretning slet ikke behøve nogen Telefon, og omvendt overordentlig mange Forretningsmænd, hvis Indtægter ingenlunde ere store, men som efter den Udvikling, Forretningslivet efterhaanden har taget, ere nødte til at hænge i Telefonen fra Morgen til Aften, og for dem vil den Takstforhøjelse, som de ny Takster medføre, komme til at virke trykkende, i nogle Tilfælde maaske ødelæggende. Den højtærede Minister siger, at han ikke var tilfreds med det nuværende System. Jeg vil dertil sige, at, naar man ser Sagen fra Publikums Side — og det var dog Publikums Interesse, den højtærede Minister var sat til at værge — maatte den højtærede Minister dog kunne se, at det var ganske ligegyldigt, om han syntes om det System, der hidtil gjaldt, eller ikke; det, det kom an paa, naar det telefonerende Publikums Interesser skulde varetages, var at finde Takster, der gjorde det helst billigere for alle at telefonere eller i alt Fald billigere for mange og ikke dyrere for nogen. Det er en daarlig Trøst for det Publikum, der hidtil har benyttet Telefonen, og ved hvis Takstbetaling Telefonselskabet har kunnet svinge sig saaledes op, som jeg før gjorde Rede for, at de ny Takster aabne Mulighed for, at der kan blive en stor Tilgang af Telefonabonnenter. Det kan være overordentlig behageligt for Selskabet, men det var jo ikke det, man skulde se hen til, og for det Publikum, der hidtil har benyttet Telefonen, er det en aldeles ligegyldig Sag, om Selskabet faar alle disse mange Abonnenter eller ikke. For Selskabet er det meget behageligt, saa behageligt, at, hvis Selskabet selv havde fastsat disse Takster, kunde det ikke have gjort det med større Snildhed. Sagen er jo nemlig, som vi alle vide, den, at inden for Forretningsverdenen er det efterhaanden kommet dertil, at enhver Forretningsmand i de Forretningsbrancher, hvor der er Brug for Telefon, er Abonnent, inden for Forretningsverdenen er der ikke mere Jord for Selskabet at opdyrke, der har Selskabet saa at sige alle de Kunder, det kan faa. Derfor er det ved de ny